

Випуск №5,6 (96,97)
Січень-Лютий, 2017р.

Джерело

У цьому випуску:

- ✓ 2017 – рік Червоного вогняного Півня!
- ✓ Співдружність
- ✓ Духовні цінності
- ✓ Калейдоскоп подій
- ✓ Родом із дитинства
- ✓ День рідної мови
- ✓ Подорожуємо країнами Євросоюзу
- ✓ Професія онлайн
- ✓ Почалася реєстрація для участі в ЗНО
- ✓ Чернігівщина туристична
- ✓ Творчість земляків
- ✓ Запитують - відповідаємо

Ку-ку-рі-ку!

Усім миру, благополуччя й достатку! 2017-й – рік Червоного Вогняного Півня!

Із Новим роком та Різдвяними святами! Він пройде під символом домашнього птаха, з яким здавна пов'язано багато легенд, повір'їв і навіть ворожінь... Півень – символ пильності. Тому його часто зображають на флюгерах. У давнину вважали також, що тримати півня – означає мати захист від привидів. Для цього на стінах будинків зображували півня. Його вважали опікуном господарства, також у кожній господі мав бути свій півень.

Спільне патрулювання патрульних поліцейських і шкільних мас-медійників

У країні триває реформа органів правопорядку. Щодня з телеекранів ми бачимо роботу нових патрульних у великих містах. Як же працюють патрульні поліцейські на Городнянщині?

(продовження на с.3)

Ой на річці, на Чибрижі...

- Христос охрестився!
- У річці Йордані!

Дуже рідко в Городні доводиться чути такі релігійні вітання, тим більше від молоді. Проте саме 19 січня і діти, і молодь, і дорослі віталися саме так. Мабуть, жодне релігійне свято не користується в молоді такою популярністю, як Водохреще, бо це не просто час, щоб набрати освяченої води, а ще й можливість змити в ополонці всі зароблені за рік гріхи та набратися здоров'я.

Свято Водохреща на міському пляжі цього року організували вже відомі нам «моржі»: Олександр Павлович, Олексій Бодько та Роман Дудко. Ініціативні чоловіки, які щовечора купаються в Чибрижі, заздалегідь приготували ополонку в формі хреста, встановили хрест із льоду та виготовили зручний трап для купання. Підтримав ініціативу й міський голова Андрій Богдан. Він організував розчистку пляжу від снігу та надав матеріал на виготовлення трапу.

Настоятель храму святителя Василя Великого отець Андрій відправив святкове богослужіння та привітав присутніх зі святом. Він звернув увагу громади на те, що святкову місцину підготували саме «моржі» і подякував їм за це. Люди також віддячили моржам, приєднавшись до них в ополонці.

Взагалі в Чибрижі скупалися двадцять сім чоловіків і четверо жінок. Наймолодшим був досвідчений «моржок» восьмирічний Богдан Павлович, який традиційно скупався разом із татусем Олександром.

Святвечір у нашому домі

На один край столу моя бабуся поклала кілька зубчиків часнику як захист від злої сили й хвороб, на другий – горіх, на третій – яблуко, на четвертий – головку маку, щоб у домі й сім'ї панували любов і достаток. По центру стола – кутю з узваром, а також різні калачі, пироги, млинці.

У цей день дотримуються суворого посту й лише з появою на небі першої зірки, яка символізує ту, що привела волхвів із дарами до новонародженого Ісуса Христа, на стіл господині виставляють 12 пісних страв (на честь 12 Господніх апостолів або, за іншою версією, відповідно до кількості міся-

ців у році).

Головною стравою цього вечора вважається кутя – пісна каша з пшениці, ячменю чи рису, приправлена маком, родзинками, горіхами й медом. Узвар – друга за значенням обрядова страва святкової вечері.

Завершували нашу святкову вечерю солодкі пісні налисники з маком і печивом. На багату кутю вся сім'я повинна зібратися разом. За народними віруваннями, з появою першої зірки в дім злітаються душі померлих родичів, тому для них бабуся ставила тарілки. Перед початком вечері запалила свічку й разом усі молилися Богу.

Кирил Непопенко

Українському «Щедрику» - 100 років!

– Мелодія цієї пісні зараз чується звідусіль. Без неї ми, українці, вже не уявляємо зимових свят. І не лише ми. Мелодія «Щедрика» є негласним гімном Різдва в багатьох країнах світу. У деяких навіть і не знають про її походження, навіть більше: чимало американців вважають її надбанням власної культури. А вона українська! І першому її хоровому виконанню недавно виповнилося 100 років!

У нас – «Щедрик» у них – «Carol of the bells». Щоразу при згадці про американську різдвяну комедію «Сам удома» в голові кожного, хто її бачив, найперше лунає ця мелодія «Carol of the bells» («Колядка дзвіночків») – під такою назвою її знають і люблять в англомовних країнах.

Хто тільки не брався й не береться за цю мелодію! У світі є сотні перекладів і варіантів виконання «Щедрика»: від класики до року, поп-, диско-, й техноверсії виконання мовою жестів.

Та в основі всіх аранжувань цієї композиції – варіант українського композитора Миколи Леонтовича. Він працював над хоровою обробкою народної обрядової пісні 12 років і зупинився лише на п'ятому варіанті. Композиція на основі української колядки стала найвідомішою у світі українською піснею.

Підготувала Дарина Лисенко

Кореспонденти «Джерела» на чергуванні з поліцейським патрулем

І що робити власнику велосипеда? Перша думка – приречено плентатися додому, обриваючи руки покупками та картаючи себе за власну необачність.

Правоохоронці звертаються до охорони магазину «Фора», ті разом із поліцейськими дуже серйозно та вдумливо починають переглядати записи з камер відеоспостереження. І дуже швидко помічають потенційних злочинців. І як же приємно, що не пройшло й години, як велосипед знову опинився у свого господаря.

Ми широко радіємо такому успіху. І нехай у наших городнянських поліцейських зовсім не американська форма, геть не модерні патрульні машини, проте реальна професійність і оперативність поза сумнівом!

Далі помічаємо, що повноважень у наших патрульних достатньо. Вони мають право складати адмінпротоколи не лише по фактах порушень громадського порядку, а й за порушення дорожнього руху. Патрульні поліцейські мають право зупиняти й перевіряти транспортні засоби та документи водіїв. Уже встановлені GPS – маячки на патрульні машини, які невдовзі будуть показувати місце знаходження та маршрути патрулювань.

У рамках співпраці з Городнянськими поліцейськими «Джерело» постійно має можливість дізнатися про результати роботи патрульної поліції. Однак цього разу ми вирішили взяти безпосередню участь у чергуванні. Для більшої мобільності було вирішено для кореспондентів «Джерела» виділити окремий автомобіль. Після обов'язкового інструктажу наряд виїхав на чергування.

Помічаємо, що наші патрульні працюють дещо за іншим алгоритмом, ніж їхні колеги у великих містах. Реагують вони на всі виклики без винятків, коли викликів нема – вони патрулюють вулиці міста.

Перший виклик не забарився... Уявіть ситуацію. Виходите ви з магазину з переповненими пакетами щойно придбаних товарів, а на місці припаркованого вами велосипеда лише порожній кошик, шляхетно залишений злодієм. Ось свідком такої пригоди стали й ми.

Від міліції до поліції

Поспішаємо повернутися до райвідділу. Зустрічаємося з т. в. о. начальника районного відділення Віктором Приходько. Ми вирішили розпитати, як проходить реформування органів правопорядку на Городнянщині.

- Чи є фактори, які заважають роботі патрульних?

- Факторів багато. Одним із них, наприклад, є те, що виклики тепер приймає єдиний колл-центр у Чернігові. Тамтешні чергові не завжди орієнтуються в назвах наших вулиць і населених пунктів. Буває, виникає плутанина з адресою і внаслідок нещодавнього перейменування вулиць. При уточненні адрес втрачається цінний час. Другий фактор – це зношеність наших автомобілів на фоні поганих доріг у районі.

- Чи вирішені вже кадрові питання у вашому відділенні. Чи працює районний підрозділ на повну потужність?

- Ми вже сьогодні працюємо на повну потужність. Однак ще відчуваємо кадровий голод. Одних патрульних ще потрібно вісім чоловік. Тому принагідно хочу сказати, якщо у вас є рідні, які мають бажання стати поліцейськими, нехай звертаються в кадровий підрозділ нашого відділення.

Ось так уже другий рік поспіль доводиться працювати нашим правоохоронцям, сподіваємося, що реформи невдовзі завершаться, а нова поліція зможе ефективно реагувати на всі виклики сьогодення.

Ми дякуємо Віктору Вікторовичу за співпрацю й поспішаємо повернутися до нашого навчального закладу – час виконувати домашні завдання.

Очільник Уряду відвідав Чернігівщину

18 січня в обласному центрі побували два міністри – освіти й науки, соціальної політики та безпосередньо очільник Уряду Володимир Гройсман. Відповідальний за соціальну політику Андрій Рева побував у педагогічному ліцеї для обдарованої сільської молоді, а Лілія Гриневич, міністр освіти і науки України, відвідала два навчальних заклади та поспілкувалася з педагогами та викладачами на зібранні в обласній раді.

Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман розмовляв зі студентами і вчителями, побував із візитом у рятувальників. Задавав питання і простим перехожим, які зустрічалися на вулиці.

Княгиня України 2016 – чернігівчанка Вікторія Апанасенко

«Краса єднає Україну» - таке гасло обрали для цього річного, вже 11-го, національного конкурсу краси «Княгиня України», фінал якого недавно відбувся в Чернігові.

Чернігів у фіналі представляли одразу три красуні: Влада Коробко, Дарина Добрава, Вікторія Апанасенко. Саме Вікторія одноголосним рішенням журі й здобула заповітні титул та корону княгині України-2016.

Наша переможниця цього року закінчила магістратуру Київського національного університету ім. Т.Г.Шевченка (факультет психології, спеціальність «соціальна робота»).

Крайня справа – Вікторія Апанасенко

Друзі королеви

21 квітня 2016 року королева Великобританії Єлизавета II відзначила своє 90-річчя. Привітати її з днем народження вирішили гімназисти Козелецької гімназії №1, учасники «Євроклубу». Разом зі своїм керівником, учителем англійської мови Ольгою Шаляпіною, діти написали королеві листа й вітальні листівки та відправили їх у Букінгемський палац. А перед Новим роком отримали відповідь. На адресу гімназії надійшов лист, підписаний секретарем Єлизавети II, і листівка з її фото – від імені королеви. Так гімназистам подякували за добрі слова. «Джерело» щиро вітає своїх колег!

Спортивні перемоги

5 лютого 2017 року відбулися змагання на кубок міської ради м. Городні. Учасниками змагань стали шість команд. Турнір проходив у напруженій, але дружній атмосфері. Переможцем визнана наша команда «Олімп-1». Кращим гравцем названо Купріянову Ангеліну, кращим бомбардиром турніру став Городній Микола.

12 лютого 2017 року в ЗОШ №2 відбувся кубок пам'яті воїнів, загиблих в Афганістані та в зоні АТО. Участь у змаганні приймали 8 команд із міст та сіл Городнянщини. Команда нашої школи «Олімп-2» знову стала переможцем. Уболівальники та гравці команди щиро дякують Купріянову М.М., старшому тренеру-викладачу футболу, та Кравцову С.М., тренеру-викладачу футболу, за відмінну підготовку команди «Олімп-2» до участі в турнірах.

Я вірю, що колись усе завершиться...

Знайомтесь: Юрій Миколайович Швед, випускник Городнянської ЗОШ-інтернату І-ІІІ ступенів.

Професія: будівельник.

Юрій Швед пішов у військо добровольцем. Сам попросив виписати собі повістку. Знав, як буде хвилюватися за нього дружина Світлана, яка залишилася сама з трьохрічним Дімою.

На світлинці: справа – Юрій Швед

– Спочатку були бої під Маріуполем. У ближній не вступали. Працювали міномети й артилерія. Поступово дійшли до Мар'їнки, де було найнебезпечніше.

– Увечері 19 лютого почався бій. Один із найтяжчих, через який довелося пройти Юрію Шведу з товаришами. Він тривав близько десяти годин. Без перерви бійці відбивали атаку за атакою. За 200 метрів, а тим більше в ближньому бою противника можна було роздивитися дуже добре. Були там саме російські підрозділи. Загони, які виставляли російський прапор. «Є там російські війська, щоб не казали, - розповідає Юрій, - і диверсійні групи, і спецназ.

– Як же допомагали нам, на війні, і ялинка з цукерок на Новий рік, і неповторні, щирі дитячі малюнки з листами! Вони допомагали виживати, бо якщо живий і непереможений у бійця дух, буде живий і сам.

Наостанок Юрій сказав:

– Я вірю, що колись все завершиться, і Донецьк буде українським. Він і зараз український... Росії він не потрібен...

Настя Петрова

День рідної мови

Наша мова – найкраща у світі

Із 2000 року 21 лютого відзначається у світі як Міжнародний день рідної мови. Тому Міністерство освіти і науки рекомендувало до цієї дати організувати в навчальних закладах фестивалі, конференції, семінари, лекції та інші заходи. А в нинішньому році було ініційовано написання саме

На світлинах : одинадцятикласники під час написання диктанту.

21 лютого «диктанту єдності» українською мовою та мовою національних меншин у школах.

Текст, який було підібрано для диктанту мав назву «Україна – наша земля, наша Батьківщина». «Ми пишаємося тим, що Україна ніколи не поневолювала інших народів, а лише захищала себе від ласих на чуже добро близьких і далеких сусідів,- говорить у творі.

Мабуть, багато школярів приєдналося до всеукраїнської акції з написання «диктанту єдності». Не стали виключенням і учні нашої школи.

С.О. Мура

Подорожуємо країнами Євросоюзу

Німеччина

Держава розташована в Центральній Європі. Площа території – 3570,22км². Чисельність населення – 81,7 млн. осіб (2012р.). Столиця – Берлін. Державна мова – німецька. Грошова одиниця – євро = 100 євроцентів.

• Прапор Німеччини – триколон з чорної, червоної та золотої горизонтальних смуг. Уперше ці три кольори стали символом національно-визвольної боротьби німецького народу 1813 року. Саме так була пофарбована форма студентського корпусу волі, що постав проти армії Наполеона. Герб Німеччини – це зображення чорного орла з червоними лапами, язиком і дзьобом на золотому щиті. Державний гімн – «Пісня про Німеччину».

• Німеччину не вважають туристичною країною.

• У жовтні німецький народ святкує державне свято – День німецької єдності. Цей день для кожного німця має велике значення. Із 1945 до 1990рр. країна була розподілена на дві держави – ФРН і НДР. Люди мріяли про воз'єднання цих держав, адже державний кордон розділяв не тільки країни, але й сім'ї, друзів, рідних. Звістка про зруйнування Берлінської стіни була радісною, нарешті здійснилася мрія всього німецького народу про єдину Німеччину.

Наталія Карлюк, випускниця нашої школи, нині мешкає в Німеччині

Кулінарія – це мистецтво

Хочеш стати всіма шанованою людиною – стань шеф-кухарем. Хочеш, щоб тебе любили всі діти у світі – стань кондитером. Важливим фактором збереження здоров'я людини та її працездатності є харчування. Ми твердо переконані, що кулінарія – це мистецтво. Кухар своєю працею несе людям хвилини насолоди, адже так приємно подивувати родину, гостей, відвідувачів ресторану, бару чи кав'ярні смачними та оригінальними стравами, прикрасивши кулінарними шедеврами стіл.

Ми переконалися, що в нашій їдальні – найкращі кухарі. Вони постійно піклуються про наше здоров'я. Велике щире спасибі Вам, рідні наші!

На світлині: Настя Петрова та Олексій Кузьмінський проходять майстер-клас у шкільній їдальні.

Професійно орієнтаційний тренінг

20 січня знову відбулася зустріч із викладачами НПП імені М.П.Драгоманова – тренером-психологом, старшим викладачем кафедри практичної психології О.М.Затвірнюк та викладачем кафедри інноваційних технологій викладання загальноосвітніх дисциплін.

Зустріч відбулася за сприяння представника Благодійного фонду «Обираємо майбутнє разом» О.М. Міненко.

Старшокласники під час тренінгу вчилися умінню спілкуватися, комунікабельності, прийняттю правильних рішень. Ми прийшли до висновку, що сучасний роботодавець прагне отримати спеціаліста з високим рівнем професійних компетенцій. Із нетерпінням чекаємо на нову зустріч!

Олександр Здор, учень 11 класу

Почалася реєстрація для участі в ЗНО

6 лютого почалася реєстрація учасників зовнішнього незалежного оцінювання, яка триватиме до 17 березня. Цього року тестування розпочнеться 23 травня і триватиме до 16 червня.

Особливістю ЗНО-2017 є те, що результати зовнішнього незалежного оцінювання з трьох навчальних предметів зараховуватимуться як оцінки за державну підсумкову атестацію за освітній рівень повної загальної середньої освіти для випускників старшої школи.

Перший обов'язковий предмет для всіх учасників — українська мова й література. Другим обов'язковим предметом учасник може обрати або математику, або історію України. Третій предмет — із запропонованого переліку предметів (математика, історія України, іспанська, французька, німецька, російська, англійська мови, біологія, географія, фізика, хімія).

Основна сесія ЗНО відбудеться: 23 травня — українська мова і література; 25 травня — іспанська, французька, німецька мови; 29 травня — англійська мова; 31 травня — математика; 2 червня — історія України; 6 червня — російська мова; 8 червня — біологія; 12 червня — географія; 14 червня — фізика; 16 червня — хімія.

І.Б. Кожем'яченко, заступник директора з НР

Шевченкова липа в Седневі

У смт Седнів, на правому горбистому березі річки Снов, росте Шевченкова липа, унікальне дерево-довгожитель, віком понад 600 років! За переказами старожилів, під цією липою в 1847 р. Т.Г. Шевченко написав поему «Осика-Відьма».

Ця липа — символ селища. Скільки люду перебуло біля неї — як седнівців, так і гостей! Так уже повелося, що всі випускники призначають зустріч саме біля Шевченкової липи, а потім уже йдуть на випускний вечір до школи.

У 2007 році був сильний буревій і липу розчахнуло навпіл. Не витримавши такого натиску, вона рухнула, відживши свій довгий, славний вік. Як же у всіх щеміла душа! Було боляче дивитися на розпластану на землі, з розкинутими, обдертими вітами липу! Та життя перемагає... Паросток від старої липи з кожним роком набирається сил. Будемо надіятися, що благодатні роки й людська дбайливість допоможуть вкоренитися цій «дитинці», яка продовжує славний рід своєї мами-красуні!

Діана Пуріг

"Читайте, згадуйте мене..."

Нашому славетному землякові Леоніду Глібову 5 березня – 190 років! Самовіддану працю Леоніда Івановича як одного з творців української літератури важко переоцінити. Зрілий період його творчості припав на час, коли діяли Валувеський циркуляр та Емський указ, які забороняли українську мову. Українську культуру, в найширшому розумінні цього слова, доводилося створювати у дуже непростих умовах. Українські автори могли друкуватися, лише пристосувавши свої твори до російської граматики.

Ще за життя Леоніда Глібова говорили, що багато його байок (а всього їх 107) запозичені в Івана Крилова й не становлять великої цінності. Такої думки дотримувався й відомий український історик та громадський діяч Михайло Драгоманов, тим самим відмовляючи байкам Глібова в самобутності. Український письменник і педагог Борис Грінченко, котрий жив деякий час у Чернігові, теж не зрозумів їх.

Частина байок Глібова, дійсно, схожа з байками Івана Крилова. Та Глібов цього й сам не заперечував, супроводжував такі байки підзаголовком «Із Крилова». Тільки от герої його байок говорять живою українською мовою. Український національний колорит — те суттєве, що відрізняє байки українця Леоніда Глібова від байок росіянина Івана Крилова.

Панас Мирний, аналізуючи про байки Гребінки й Глібова, говорив, що читати їх цікаво, таке відчуття, що «зійшлися два куми та й ведуть поміж собою жартидливу або уципливу

розмову; так вона і летить у них, як водиця у бігучій течії».

Вірші Глібова російською не стали помітним явищем літературного життя. А ось його українські байки були популярними в Україні та за її межами. Недарма Іван Франко назвав Глібова найкращим українським байкарем, а його ліричний вірш «Журба», що став народною піснею, вважав «справжньою перлиною української лірики»:

*Стоїть гора високая,
Попід горою гай,
Зелений гай, густесенький,
Неначе справді рай...*

Байки Леоніда Глібова не втратили свого звучання і в наші дні. Наприклад, байка «Деревце». Росло собі деревце в тіні своїх старших товаришів і було незадоволене своєю долею: не дають йому рости – мало сонця. Мимо проходив мужик Панас, попросило його деревце вирубати все навколо. А мужик і радий поганій роботі, давай махати сокирою. Усі дерева вирубав дочиста! І все б нічого, але стало припікати сонце, а потім буря зламала деревце. Побачивши таку біду, Сова сказала: «От тобі й виросло до неба!.. Сама дурненька голова... біду собі кутила...» Висновок? Молодим не можна забувати, що вони багато чим зобов'язані старшому поколінню. Бездумно заперечуючи життєвий досвід старших, можна потрапити в таку ж халепу, як це чванькувате деревце. Перегукується з «Деревцем» і остання байка Леоніда Глібова «Огонь і Гай».

Альтанка Глібова, смт Седнів

Під кінець життя Леонід Глібов звернувся до дитячої літератури. Глібов вважав, що виховання дитини починається з любові до природи, до всього живого, що населяє світ Божий. Із дитинства він дуже любив квіти, недарма батьки називали його «короликом квітчастеньким». І ось цю свою любов до природи він прагнув передати дітям. Усі його дитячі вірші пронизані життєлюбством. Оптимістичними й радісними, такими, як природа навесні, хотів він бачити маленьких українців.

Пам'ятник на могилі Л. Глібова, м. Чернігів

У Чернігові Леоніда Івановича ніби пам'ятають. На місці його будинку – меморіальний гранітний камінь, який нагадує, що він тут жив. Це на проспекті Миру, навпроти магазину «Янтар». У 2002 році літературною спілкою «Чернігів» та журналом «Літературний Чернігів» була заснована обласна літературна премія імені Леоніда Глібова. Усе чудово! Однак гідної уваги до пам'яті нашого земляка явно бракує.

5 березня 2017 року Леоніду Івановичу виповниться 190 років. І буде просто чудово, якщо до 200-річчя з дня народження Леоніда Глібова поставлять пам'ятник. У міському бюджеті гроші на такий проект навряд чи знайдуться. І ось тут чернігівці можуть сказати своє вагоме слово. Стоїть же на Валі пам'ятник Пушкіну, його чернігівці встановили на свої добровільні внески. Це сталося наприкінці XIX століття, а чим ми у XXI гірші за наших земляків? Невже хороші традиції застаріли?

Здається, байка просто бреше, а справді ясну правду чеши, нікого в світі не мине, читайте, згадуйте мене...

Так сказав Леонід Глібов. Низький уклін Вам, Леоніде Івановичу, за Вашу правдиву творчість, яка завжди була наповнена болем і переживаннями за свій народ. Ви палко його любили й писали для нього...

Микола Аксютя, студент II курсу ЧНПУ ім. Шевченка

Щоб слово поета звучало рідною мовою

У редакцію надійшов лист від нашого земляка, який нині мешкає в Києві - Віталія Верхуші.

11 лютого від відзначив свій 81-ий день народження. Народившись на Городнянщині в селі Кузничі в родині сільського вчителя, Віталій із дитинства проявив неабиякі здібності до навчання. Працював у наукових установах, зокрема в Українській академії аграрних наук.

А вільний час він присвячує поезії. Вийшли з друку дві збірки віршів Віталія Верхуші - «Наснилось жито молоде» і «Дума про трьох братів». У них є й спогади про милу серцю Городнянщину.

«Нещодавно на земляцькій зустрічі городнянці подарували мені чудову поетичну книжку Петра Пиниці „Магія слова“. Зізнаюся, що я з творчістю Петра Пиниці досі не був знайомий, хоча багато про нього чув від своїх друзів із Городні, зокрема від Юрія Шпунта, який неодноразово висловлював своє захоплення його віршами. Тож я залпом прочитав усю лірику поета й поему „Брезентоград“ з великим захватом і насолодою, які викликає лише справжня поезія, наділена дужим, незвичайним талантом. Вражає його „магічно-співуча“ народна мова, його несподівані оригінальні метафори та свіжі поетичні образи, навіть рими. Недарма ж упорядники назвали книжку „Магія слова“ - вона справді зачаровує читача. Щодо душевної щирості, образності, поетичного стилю та навіть способу життя я б порівняв його з російським поетом С. Єсеніним, різниця лише в тематиці, яка відбиває різні епохи.

Для увічнення пам'яті мого земляка я переклав дорогу для городнянців пісню „Колыбель моя“ (про Городню) на українську мову. Тож прошу надрукувати її в „Джерелі“.

*Із подякою та побажанням успіхів учням Городнянської ЗОШ-інтернату!
Віталій ВЕРХУША, член Чернігівського земляцтва в Києві.*

Колиска моя

Вірші П. Пиниці (в перекладі В. Верхуші)

Муз. М. Збарацького.

Добрий день, моя сторонко рідна,
Незабутній закуток душі,
Де моє містечко в травні квітне
У бузках на тихім Чибрижі,
Де улітку вулиці кленові
Вітерець дрімливий освіжа,
І співа, гартуючи обнови,
Дівчина Оленка з Чибрижа.

Приспів:

Городня моя, Городенька,

Рідна з прадідів земля,

Ти колиска й перша сходинка,

Совість і любов моя.

У воєнних грозах й відбудовах

Проминають нелегкі часи.

Мов пташки, на вулицях кленових

Знов звучать дівочі голоси.

Знов бузкові весни линуть прудко,

Кличуть люд на працю-голоку,

І мій край, мов синя незабудка,

Квітне в українському вінку.

Приспів.

Запитують – відповідаємо
Поради спеціаліста

МАНДАРИН У КІМНАТІ

Іван Миколайович Жадченко – давній і добрий товариш нашого видання. Агроном за освітою, він охоче ділиться своїми знаннями й досвідом.

У домашніх умовах мандарин потребує регулярного обприскування листя. Сухе повітря погано впливає на рослину, часто відбувається зараження павутинним кліщем. Під час поливу вода не повинна потрапляти на квітки.

Молоді рослини потрібно щороку пересаджувати, а старші за 7 років – раз на 2 роки і саме навесні. Не пересаджуйте квітучі рослини! До та після посадки не підживлюйте!

Мандарин потребує додаткового підживлення мінеральними й органічними добривами навесні, коли інтенсивно розвиваються бруньки, його підживлюють більше, краще рідкими добривами.

Щоб сформувати мандаринове деревце, верхівки пагонів обов'язково прищипують. Засохлі листки видаляють. На молодих рослинах знімають зав'язь, щоб не переобтяжувати їх, а на дорослих лишають одну зав'язь на 15-20 листочків. Гілки, що плодоносять, підв'язують, щоб не зламалися.

Іван Жадченко

Адреса редакції: 15100, м. Городня,
вул. Петра Пиниці, 21.
E-mail: gorodschoolor@ukr.net.
Тираж 50 екземплярів

Відповідальний редактор: Шуляк М.І.
Технічний редактор: Коломієць С.В.
Комп'ютерна верстка: І.Б.Кожем'яченко, С.Кузьминський, А.Калита
Редакційна група: К.Непопенко, Є.Сергієнко, Д.Пиріг, Д.Лисенко, Н.Петрова.